

Galiausiai ieškovės teigia, kad patvirtinama nacionalinį paskirstymo planą nepaisant to, kad jame nėra aiškios nuostatos, suteikiančios įmonėms galimybę atitinkamai pasiruoti leidimų perleidimui arba įrenginių fondų steigimui, kad likusių leidimų perleidimui jame nenumatyti kitokie nei penkerių metų laikotarpiai, kad jame neteisėtai apribotas įrenginių fondų steigimas ir nenumatytas panaikintų emisijos leidimų atidavimas, Komisija pažeidė Direktyvos 2003/87/EB 11, 12, 13 ir 28 straipsnius.

(¹) 2005 m. gegužės 25 d. Komisijos sprendimas dėl Italijos nacionalinio šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų paskirstymo plano, pateikto pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87 (C(2005)1527 galut., OL C 226, 2005 9 15, p. 2).

(²) 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimais sistemą Bendrijoje ir iš dalies pakeičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

2005 m. rugsėjo 26 d. pareikštas ieškinys byloje Italijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla T-373/05)

(2005/C 296/74)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovai (-ės): Italijos Respublika, atstovaujama *Avvocato dello Stato* Paolo Gentili

Atsakovai (-ės): Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

panaikinti tą 2005 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimo C(2005)2756 dalį, kuria Italijos Respublika įpareigojama atlikti pagalbos tabakui schemos koregavimą, prilygstantį 5 % 2001 ir 2002 metais deklaruotų 2000 derliaus metų išlaidų;

priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Italijos vyriausybė Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme pateikė ieškinį dėl tos 2005 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimo C(2005)2756, apie kurį pranešta tą pačią dieną,

dalies, kurioje nurodytas pagalbos tabakui schemos koregavimas, prilygstantis 5 % 2001 ir 2002 metais deklaruotų 2000 derliaus metų išlaidų.

Grįsdama savo ieškinį Italijos vyriausybė teigia, kad:

1) 2005 m. liepos 20 d. Sprendimas C(2005)2756 yra nepakankamai motyvuotas, remiantis Sutarties 253 straipsniu, ir kad Komisija viršijo savo įgaliojimus, kadangi ginčijamame sprendime nurodydama suteiktos pagalbos tabako gamybai 2000 derliaus metais koregavimą ir nepateikdama išsamių priežasčių dėl tariamo taisyklių pažeidimo arba bent jau faktinių aplinkybių, galinčių pagrįsti sprendimą, ji iškreipė faktus.

2) buvo pažeista ir neteisingai taikoma Reglamento (EB) Nr. 1258/1991 (¹) 7 straipsnio 4 dalis, kadangi ginčijamame sprendime nurodytas suteiktos pagalbos tabako gamybai 2000 derliaus metais koregavimas nėra pagrįstas, kaip to būtina reikalaujama šioje nuostatoje.

(¹) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 dėl Bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, 1999 6 26, p. 103)

2005 m. spalio 7 d. pareikštas ieškinys byloje Azienda Agricola Le Canne prieš Komisiją

(Byla T-375/05)

(2005/C 296/75)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovai (-ės): Azienda Agricola „Le Canne“ S.r.l. (Porto Viro, Italija), atstovaujama advokatų Giuseppe Carraio ir Francesca Mazzonetto

Atsakovai (-ės): Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

— panaikinti tą 2005 m. liepos 26 d. Europos Komisijos ginčijamo sprendimo Nr. C(2005)2939 dalį, kuria sumažinama 1990 m. spalio 30 d. Sprendimu Nr. C(90)1923/99 Azienda Agricola Le Canne s.r.l. suteikta pagalba pagal Reglamentą (EEB) Nr. 4028/86;

- priteisti iš Komisijos tariamai patirtos žalos atlyginimą, kurio suma yra ne mažesnė nei iki šiol nesuteikta subsidijos dalis, kartu su ieškovei banko taikoma palūkanų norma iš pradžių visos pagal 1990 m. spalio 30 d. Sprendimą Nr. C(90)1923/99 išskolintos sumos bendram likučiui, skaičiuojant nuo 1995 m. spalio 27 d. panaikinto sprendimo iki visos išskolintos paramos sumokėjimo;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškiniu prašoma panaikinti 2005 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimą Nr. C(2005)2939, kuriuo sumažinama pagal Reglamentą (EEB) Nr. 4028/86 projektui „Gamybos vieneto vandens ūkio sektoriuje modernizavimas Rosolina (Veneto)“ suteikta pagalba. Grįsdama savo reikalavimus ieškovė remiasi keturiais pagrindais:

1. Visų pirma, ieškovė remiasi prieštaravimu dėl senaties termino, taikomo siekiant nustatyti tvirtinamus pažeidimus, susijusius su Komisijos vykdoma administracine veikla, sumažinant jau suteiktą subsidiją, skirtą bendram finansavimui. Todėl šiuo atžvilgiu ieškovė teigia, kad buvo pažeista 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 3 straipsnio 1 dalis.
2. Nurodydama antrą pagrindą, ji teigia, kad Komisija pažeidė pareigą vykdyti 2002 m. kovo 5 d. sprendimą dėl panaikinimo ⁽²⁾, kadangi naujajame savo sprendime, pakeičiančiame 2000 m. liepos 11 d. panaikintą sprendimą, ji galėjo iš naujo peržiūrėti visą bylą, tačiau ji tai turėjo daryti atsižvelgdama į apribojimus ir procedūrinius reikalavimus, taikomus

prieštaravimui dėl 1999 m. lapkričio 23 d. laiško, dėl kurio procedūra dar vykdoma ir minėtas sprendimas nepanaikintas. Tačiau ji negalėjo pateikti naujų, anksčiau neišdėstytų argumentų.

Be to, nors Komisija netiesiogiai pripažino faktiškai privalanti sumokėti didelę dalį panaikintu sprendimu dėl paramos sumažinimo sumažintos sumos, tačiau ji nepripažino turinti sumokėti delspinigius dėl neteisėto delsimo sumokėti šias sumas.

3. Nurodydama trečią pagrindą, ieškovė tvirtina, kad Reglamento Nr. 4028/86 44 straipsnio 1 dalis baigtiniame paramos sumažinimo taikymo sąlygų sąrašė neįtvirtina ginčijamame sprendime ieškovei priskiriamo pažeidimo, t. y. kad vykdydama darbus, kuriems gali būti teikiama parama, perkančioji organizacija įsigijo paramos gavėjos kapitalo akcijų.
4. Nurodydama ketvirtą pagrindą, ieškovė teigia, kad buvo pažeisti lygybės, proporcingumo ir protingumo bei laisvo kapitalo judėjimo principai, papildomai nurodydama, kad apskaičiuodama ginčijamą sumažinimą Komisija kriterijus taikė savavališkai, kadangi minėtą sumažinimą ji taikė vienodai visų atitinkamų laikotarpių atžvilgiu, neatsižvelgdama į tai, kad perkančiosios organizacijos akcijų dalis bendrame gavėjos kapitale skirtingu laiku keitėsi.

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ 2002 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Le Canne prieš Komisiją* (T-241/00, Rink. p. II-1251).